

ÁROP 1.1.3-2008-0002 azonosító számú projekt

Műszaki tartalmú jogszabályok egyszerűsítése, szabványok ismertetése

TÁJÉKOZTATÓ KIADVÁNY

A közfürdők létesítésének és üzemeltetésének közegészségügyi feltételeiről
szóló NM rendelet egyszerűsítése az
az ÁROP 1.1.3-2008-0002 projekt keretében

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap
társfinanszírozásával valósul meg.

Nemzeti Fejlesztési Ügynökség
ÚMFT infovonal: 06 40 638 638
nfu@meh.hu • www.nfu.hu

I. A KÖZFÜRDŐK LÉTESÍTÉSÉNEK ÉS ÜZEMELTETÉSÉNEK KÖZEGÉSZSÉGÜGYI FELTÉTELEIRŐL SZÓLÓ 37/1996. (X. 18.) NM RENDELET FELÜLVIZSGÁLATA

A nemzeti szabványosításról szóló 1995. évi XXVIII. törvényt – is – módosító 2001. évi CXII. törvény kimondja, hogy a nemzeti szabvány alkalmazása 2002. január 1-jétől önkéntes, továbbá, hogy „*műszaki tartalmú jogszabály hivatkozhat olyan nemzeti szabványra, amelynek alkalmazását úgy kell tekinteni, hogy az adott jogszabály vonatkozó követelményei is teljesüljenek*”.

A törvény módosításával összefüggésben a 2283/2001. (X. 5.) Korm. határozat felhívta az érintett minisztereket, hogy intézkedjenek az általuk korábban jogszabállyal kötelezővé tett szabványok kötelező jellegének megszüntetéséről, továbbá gondoskodjanak arról, hogy az általuk kibocsátott jogszabályokban nemzeti szabványokra való hivatkozás csak a közösségi irányelvekben alkalmazott módon történjen.

A közfürdők létesítésének és üzemeltetésének közegészségügyi feltételeiről szóló 37/1996. (X. 18.) NM rendelet (a továbbiakban: R.) a közfürdők létesítéséről és működéséről szóló 121/1996. (VII. 24.) Korm. rendelet 6. § (7) bekezdésének felhatalmazása alapján készült, e jogszabályban adja meg a miniszter a közfürdők létesítésére, üzemeltetésére, valamint a közfürdők és kútjaik védőterületére vonatkozó részletes szakmai előírásokat, továbbá az üzemeltetéshez szükséges képesítési előírásokat. A R.-et a 2/2006. (I. 16.) EüM rendelet módosította, de szabványosítási szempontból történő vizsgálata akkor elmaradt.

A R. nem tartalmaz fogalommeghatározásokat, ezért – az egyes fürdőkkel kapcsolatos – szakkifejezések meghatározásának hiányában a jogszabály alkalmazása nem egyértelmű. A fürdőkben alkalmazott új műszaki megoldások (pl. élményelemek) is szükségessé teszik az alábbi szakkifejezések meghatározását és bevezetését:

– gyógyfürdő	– közfürdő üzemeltetője
– feszített víztükör	– süllyesztett víztükör
– élményberendezés	– élménymedence
– gyógymedence	– töltő-ürítő rendszerű medence
– töltővíz, tápvíz, pótvíz	– visszaforgatott tisztított víz
– gyermekmedence	– tanmedence

E R.-nek összhangban kell lennie a 121/1996. kormányrendelettel és a 74/1999. (XII. 25.) EüM rendelettel, így elkerülhető a gyógyítás és a közegészségügyi biztonság sérelme.

A létesítéssel és üzemeltetéssel kapcsolatos munka-egészségügyi, balesetvédelmi és biztonsági előírások hatósági ellenőrzését összhangba kell hozni a jogszabályi háttérrel. Ez a R. csak hivatkozik a balesetvédelemmel, biztonsági előírásokkal és ezek teljesülésének ellenőrzésével kapcsolatos jogszabályokra.

E R. közfürdők létesítésére vonatkozó előírásaiból hiányoznak a tervezéssel, az engedélyezéssel és a létesítéssel vagy a felújítással kapcsolatos alapvető követelmények. A fenti előírások hiányában a fürdők közegészségügyi és biztonsági szempontból megfelelő üzemeltetése veszélybe kerülhet. Ezért szükséges általánosságban az engedélyezésben a közegészségügyi (és munkavédelmi) alapfeltételeket, a tervezés tervezői jogosultsághoz kötésének követelményét, valamint a hatályos jogszabályok és a szabványok

követelményrendszerét megjelölni, a megvalósítás vezérlő elemeként. A használatbavételi engedélyezésre olyan célzott előírást kell alkalmazni, hogy az építési tervdokumentációtól a kivitelezés során ne térhessenek el olyan mértékben, ami a közegészségügyi és biztonsági követelmények teljesítését veszélyezteti.

Az uszodamesteri felügyeletre vonatkozó követelményeket pontosítani kell, és a technikai fejlődéssel megnövekedett kockázatokhoz és lehetőségekhez kell azokat igazítani (csúszdák, élményberendezések stb.). Meg kell határozni az elektronikus távfelügyeletre vonatkozó szabályokat is. Rögzíteni kell, hogy a fürdők üzemeltetése során csak az ivóvíz minőségi követelményeiről és az ellenőrzés rendjéről szóló 201/2001. (X. 25.) Korm. rendelet előírásainak megfelelő hagyományos, illetve az OTH¹* által engedélyezett technológiákat, anyagokat és fertőtlenítőszereket használjanak. Az üzemeltetésre vonatkozó mellékletben össze kell vonni az általános, a vízhasználatra, a terhelhetőségre és az általános higiénés és egyéb speciális követelmények teljesítésére vonatkozó részletes szabályokat.

A R. nem tartalmaz kielégítő szabályozást a medencés fürdők vizének minőségi követelményeire és minősítésére, valamint a vizsgálatok gyakoriságára. Az előírt vízminőségi határértékek egy része nem is szerepel, ezek tekintetében a R. az 1. sz. mellékletében hivatkozik az MSZ 13690 szabványsorozatra. A vizsgálatok rendjére és a vízminőségi határértékekre vonatkozó előírásokat összhangba kell hozni az elmúlt 13 év műszaki fejlődésével.

Az említett melléklet két elavult szabványra és egy elavult műszaki irányelvre hivatkozik, ugyanakkor nem tesz említést az e szabályozási területen megjelent európai szabványokról. A területet érintő európai szabványok angol nyelven, jóváhagyó közleménnyel kerültek bevezetésre, azonban a jogszabályi kötelezettség könnyebb teljesíthetősége érdekében szükség lenne azok magyar nyelvű kiadására is. A szabványok pontos szövegének ismerete ugyanis elengedhetetlen a jó műszaki háttér, valamint a közegészségügyi és műszaki biztonság megteremtéséhez, illetve az esetleges ellentmondások kiküszöböléséhez. A II. fejezetben felsorolt szabványok az ÁROP-1.1.3-2008-0002 azonosító számú projekt keretében nem készültek el. Magyar nyelvű kiadásuk finanszírozása a jövő megoldandó feladata.

A vízügyi biztonsági szabályzatban lévő, a közfürdőkre vonatkozó előírásokat célszerű e R.-ben szabályozni.

II. SZABVÁNYOSÍTÁSI FELADATOK

A szabályozási javaslat szerint a
37/1996. (X. 18.) NM rendelet végrehajtásához
és egyértelmű alkalmazásához szükséges szabványosítási feladatok

A magyar nyelven kiadandó, angol nyelven bevezetett európai szabványok felsorolása

A szabvány hivatkozási száma	A szabvány címe
MSZ EN 12764:2004+A1:2008	Egészségügyi berendezések. Örvényfürdők és pezsgőfürdők követelményei
MSZ EN 13451-1:2001	Uszodai berendezések. 1. rész: Általános biztonsági követelmények és vizsgálati módszerek

* Országos Tisztifőorvosi Hivatal

A szabvány hivatkozási száma	A szabvány címe
MSZ EN 13451-2:2001	Uszodai berendezések. 2. rész: Létrák, lépcsős létrák és íves fogódzkodók kiegészítő biztonsági követelményei és vizsgálati módszerei
MSZ EN 13451-3:2001	Uszodai berendezések. 3. rész: A vízkezeléshez használt medencetartozékok kiegészítő biztonsági követelményei és vizsgálati módszerei
MSZ EN 13451-4:2001	Uszodai berendezések. 4. rész: Rajtkövek kiegészítő biztonsági követelményei és vizsgálati módszerei
MSZ EN 13451-5:2001	Uszodai berendezések. 5. rész: A medencékben használt pálya-elválasztó kötelek kiegészítő biztonsági követelményei és vizsgálati módszerei
MSZ EN 13451-6:2001	Uszodai berendezések. 6. rész: A fordulásjelzők kiegészítő biztonsági követelményei és vizsgálati módszerei
MSZ EN 13451-7:2001	Uszodai berendezések. 7. rész: Vízilabdakapuk kiegészítő biztonsági követelményei és vizsgálati módszerei
MSZ EN 13451-8:2001	Uszodai berendezések. 8. rész: Szórakozási célú berendezések kiegészítő biztonsági követelményei és vizsgálati módszerei
MSZ EN 13451-10:2004	Uszodai berendezések. 10. rész: Ugróemelvények, ugródeszkák és tartozékaik kiegészítő biztonsági követelményei és vizsgálati módszerei
MSZ EN 13451-11:2004	Uszodai berendezések. 11. rész: Állítható medencefenekek és állítható elkülönítő szerkezetek kiegészítő biztonsági követelményei és vizsgálati módszerei
MSZ EN 15032:2006+A1:2008	Vegyí anyagok az uszoda- és fürdővíz kezeléséhez. Triklór-izocianursav
MSZ EN 15072:2006+A1:2008	Vegyí anyagok az uszoda- és fürdővíz kezeléséhez. Nátrium-diklór-izocianurát, vízmentes
MSZ EN 15073:2006+A1:2008	Vegyí anyagok az uszoda- és fürdővíz kezeléséhez. Nátrium-diklór-izocianurát-dihidrát
MSZ EN 15362:2008	Vegyí anyagok az uszoda- és fürdővíz kezeléséhez. Nátrium-karbonát
MSZ EN 15363:2008	Vegyí anyagok az uszoda- és fürdővíz kezeléséhez. Klór
MSZ EN 15513:2008	Vegyí anyagok az uszoda- és fürdővíz kezeléséhez. Szén-dioxid
MSZ EN 15514:2008	Vegyí anyagok az uszoda- és fürdővíz kezeléséhez. Sósav
MSZ EN 15031:2006	Vegyí anyagok az uszodavíz kezeléséhez. Alumíniumalapú pelyhesítőszer
MSZ EN 15074:2006	Vegyí anyagok az uszodavíz kezeléséhez. Ózon
MSZ EN 15075:2007	Vegyí anyagok az uszodavíz kezeléséhez. Nátrium-hidrogén-karbonát
MSZ EN 15076:2007	Vegyí anyagok az uszodavíz kezeléséhez. Nátrium-hidroxid
MSZ EN 15077:2007	Vegyí anyagok az uszodavíz kezeléséhez. Nátrium-hipoklorit
MSZ EN 15078:2006	Vegyí anyagok az uszodavíz kezeléséhez. Kénsav
MSZ EN 15288-1:2009	Uszodák. 1. rész: A tervezés és kivitelezés biztonsági követelményei
MSZ EN 15288-2:2009	Uszodák. 2. rész: Az üzemeltetés biztonsági követelményei

A szabvány hivatkozási száma	A szabvány címe
MSZ 2364-702:2003	Épületek villamos berendezéseinek létesítése. 7. rész: Különleges berendezésekre vagy helyiségekre vonatkozó követelmények. 702. főfejezet: Úszómedencék és egyéb medencék (IEC 60364-7-702:1997, módosítva)
MSZ 13690-1:1978	Mesterséges fürdők medencevize. Terminológia
MSZ 13690-2:1989	Fürdővíz. Mintavétel és bakteriológiai vizsgálat
MSZ 13690-3:1989	Fürdővíz. Minősítés bakteriológiai vizsgálat alapján
MSZ-10-533-1:1990	Fürdőmedencék. Építés és átvétel műszaki követelményei
MSZ-10-275:1990	Fürdők munkavédelmi követelményei
MSZ-10-169:1973	Fürdőügyi, balneológiai és balneotechnikai terminológia

III. EGYEZTETETT SZÖVEGTERVEZET

A közfürdők létesítésének és üzemeltetésének közegészségügyi feltételeiről szóló 37/1996. (X. 18.) NM rendelet egyszerűsítése

A közfürdők létesítéséről és működéséről szóló 121/1996. (VII. 24.) Korm. rendelet 6. §-a (7) bekezdésének felhatalmazása alapján a következőket rendelem el:

1. §

A közfürdők létesítésének és üzemeltetésének közegészségügyi feltételeiről szóló 37/1996. (X. 18.) NM rendelet (a továbbiakban R.) 8. § (5) bekezdése helyébe az alábbi szövegrész lép:

„(5) A városi intézet a folyamatosan üzemeltetett közfürdő esetén évente egyszer, az időszakosan működő közfürdő esetén a fürdési idény megkezdése előtt a közfürdőt tápláló összes vízből külön-külön vízminőt vesz, és azt a területileg illetékes megyei intézethez megküldi. A vízminők vételére és az azzal kapcsolatos adatszolgáltatásra az ivóvízvizsgálatokra külön kormányrendeletben előírt szabályok az irányadók.”

2. §

A R. a következő 11/A §-sal egészül ki:

„11/A § (1) E rendeletben hivatkozott vagy e rendelet hatálya alá tartozó termék vagy tevékenység során alkalmazott szabványokat a nemzeti szabványosításról szóló 1995. évi XXVIII. törvény 6. § (1) és (2) bekezdésében foglalt értelmezés szerint kell alkalmazni.

(2) Ha az e rendeletben meghatározott valamely termék vagy tevékenység feltételei megfelelnek a vonatkozó szabványoknak, akkor úgy kell tekinteni, hogy teljesíti az e rendeletben meghatározott azon követelményeket, amelyekre a szabványok vonatkoznak.”

3. §

A R. 1. számú melléklete helyébe e rendelet melléklete lép.

4. §

(1) E rendelet a kihirdetését követő 30. napon lép hatályba.

(2) E rendelet a kihirdetése napját követő napon hatályát veszti.

egészségügyi miniszter

A közfürdő létesítésére, fenntartására, üzemeltetésére és a víz minőségére vonatkozó részletes szakmai előírások

I. A közfürdő létesítése

1. Medencés közfürdőben előfürdés céljára hideg-meleg vizes zuhanyozókat kell létesíteni. A zuhanyozók legkisebb száma úgy határozandó meg, hogy a legnagyobb egyidejű benntartózkodó létszámmra számítva 50 fő/1 db zuhany legyen, de nemenként 5 zuhanyozónál kevesebb nem engedhető meg. A 200 főnél kisebb befogadóképességű, egyidejűleg egyenletesen terhelt közfürdő esetén nemenként 5 zuhanyozónál kevesebb is lehet, de nemenként legalább 2 zuhanyozó működtetése szükséges. E szabály azonban nem alkalmazható a kis befogadóképességű, egyenlőtlenül terhelt közfürdők (pl. tanuszoda) esetén. 1000 főnél nagyobb befogadóképesség esetén 75 fő/1 zuhanyra, de legalább 20 db-ra van szükség. Az így meghatározott zuhanyok számába a lábmósókhoz vagy a napozóterületre telepített zuhanyok nem számítandók be.

2. Minden közfürdőben a megengedett egyidejű legnagyobb fürdővendégszámnak megfelelő, az Országos Építésügyi Szabályzat szerinti, nemenként elkülönített illemhelyet kell létesíteni, amely a fürdőmedencétől, illetve a fürdésre használt víz partvonalától nem lehet 200 m-nél távolabb.

3. Közfürdő kommunális szennyvizét - beleértve a kádfürdő és előfürdő (zuhanyozó) szennyvizét is - szennyvízként kell elvezetni. A medence vize csapadékvízként vezethető el. A visszaforgató öblítővize szennyvízcsatornába vezetendő. Amennyiben ez nem valósítható meg, úgy a befogadóra vonatkozó előírások betartásával – szükség esetén előtisztítás után – csapadékvízként elvezethető.

4. Építészeti és kertészeti kialakítással biztosítani kell, hogy nyitott medence csak előfürdőn vagy lábmósón keresztül legyen megközelíthető. Az ilyen medence körüljáró felületét csúszásmentes, szilárd, mosható burkolattal kell ellátni. Erről a felületről a csapadékvíz a medencébe vagy a medence túlfolyóvályújába nem juthat.

5. Lábmósót kell létesíteni és üzemeltetni, ha az előfürdő a medencétől 10 m-nél nagyobb távolságra van, és a medence – fedett uszodák esetén a medencecsarnok – az előfürdő kikerülésével is megközelíthető (pl. strandon vagy nyitott úszómedence esetén). A lábmósó átfolyó rendszerű legyen (óránként legalább kétszeres vízcserével), és a víz tartalmazzon fertőtlenítőszert, amely vízforgatással is biztosítható.

6. Gyógyászati szolgáltatást is nyújtó közfürdőhöz vagy közfürdőrészleghez tartozó fürdőmedencét, kezelőhelyiségeket és az ezekhez rendelt kiszolgáló helyiségeket az építési előírások betartásával úgy kell kialakítani, hogy közöttük a közegészségügyi előírások betartását szolgáló, a betegellátás rendjéhez igazodó, optimális kapcsolat legyen, és egy funkcionális egységet képezzenek.

7. A vízellátó vagy a vízforgató rendszer önműködő vagy gépi erővel működtetett zárószervezetei esetében üzemzavar esetére gondoskodni kell a kézi elzárhatóságról.

II. A közfürdő vízminősége

1. A közfürdő üzemeltetője gondoskodik arról, hogy a közös víztér ne váljon fertőzés terjesztőjévé, a víz sem mikrobiológiai szennyezettsége, sem kémiai összetétele révén ne okozzon egészségkárosodást. A víz nem tartalmazhat bőrt, nyálkahártyát irritáló vagy mérgező anyagokat, továbbá esztétikai szempontból nem lehet kifogásolható.

2. A mesterséges közfürdő vízminőségének kémiai és bakteriológiai szempontból meg kell felelnie az ivóvíz minőségére vonatkozó jogszabályban foglaltaknak.

3. A mesterséges közfürdő pótville vízminőségének kémiai és bakteriológiai szempontból meg kell felelnie az ivóvíz minőségére vonatkozó jogszabályban foglaltaknak. Szennyezésjelző kémiai komponensek felszíni vízből nyert víz és nem védett felszín alatti víz esetén a következők: KOLps, klorid, ammónium, nitrit, nitrát, hidrogén-szulfid (kén-hidrogén). A többi paraméter esetén ettől el lehet térni, de az eltérés az 1. pontban foglalt követelmények betartását és a fürdő üzemeltetését nem zavarhatja.
4. A visszaforgató rendszerű medence pótville hagyományos technológia esetén vonatkozó szabványok, a hagyományostól eltérő technológia esetén az 1-2. pontban foglalt előírások vonatkoznak. Vitás esetben az ÁNTSZ megyei (fővárosi) intézetének állásfoglalása irányadó.
5. Ha a mesterséges közfürdő táplálására bányavíz vagy ipari hulladékvíz szolgál, a víz minőségére a 3-4. pontban foglalt előírások vonatkoznak, azzal a kiegészítéssel, hogy a vizet szükség szerint tisztítani és fertőtleníteni kell. Ha ipari hulladék- vagy kútvíz szolgál a táplálásra, a víz előzetes fertőtlenítése mellőzhető, amennyiben a vizet szolgáltató kút minősége az 1-2. és a 4. pontban foglaltaknak kezelés nélkül megfelel, továbbá a víz a kútból vagy vízvezetéki csatlakozástól a fürdőig zárt rendszerben halad.

III. A mesterséges közfürdő vízhasználata

1. Mesterséges közfürdő esetén a vízbe jutó szennyező (fertőző) anyagok eltávolítása céljából a víz be- és kivezetését úgy kell hidraulikai szempontból kialakítani, hogy a medence minden pontján folyamatos és egyenletes vízmozgást eredményezzen. E követelmény teljesítésének ellenőrzése során a 2. mellékletben felsorolt szabványban foglaltak vagy azzal legalább egyenértékű megoldás szerint kell eljárni.
2. Amennyiben a közfürdő létesítője a vízhasználat ellenőrzése során az 1. pontban foglalt nemzeti szabványtól el kíván térni, akkor a közegészségügyi követelményeknek való megfelelés megállapítását az OTH-tól kell kérnie. Abban az esetben, amennyiben a kérelmező hitelt érdemlő módon bizonyítja, hogy a közegészségügyi követelményeknek a jogszabályokban foglaltaknak megfelelően eleget tesz, az OTH az eltérést határozattal engedélyezi.
3. A mesterséges fürdők medencevizei és a medencék töltő-, illetve pótville kémiai minőségének elbírálásakor általában a külön jogszabályban szereplő határértékek betartását kell megkövetelni. Kivételt képez a folyamatosan tisztított-fertőtlenített vízű forgatásos medencék töltő- és pótville, melyek egyes komponenseire külön határértékek megállapítása szükséges [(A) táblázat], valamint a töltő-ürítő vagy forgatott vízű medencék töltésére használt elismert gyógy- és ásványvizek és az egyszerű termálvizek, melyekre a B) táblázat határértékei az irányadók.
- A) A vízkezeléssel és fertőtlenítéssel kapcsolatban elbírált paraméterek (a visszaforgatott, tisztított vízre vonatkozó követelmények)

Vizsgálati paraméter	Határérték	
	Töltővíz	Medencevíz
Alumínium		100 g/L
Ammónium(a)	0,2 mg/L	0,1 mg/L
pH(a)	6,5-7,8	6,5-7,8
Karbonátkeménység	100 mg/L CAO	20 mg/L CAO
Összes keménység	100-350 mg/L CAO	Mész-szénsav egyensúly
Kémiai oxigénigény(c), (d)		+2 mg/L
Klorid(a), (c)		+300 mg/L
Nitrit(c), (f)		+0,05 mg/L
Nitrát(c)	(f)	
Átlátszóság(e)	20 m	20 m
Zavarosság(e)	0,3 NTU	0,5 NTU
Vas és mangán együtt	0,3 mg/L	0,02 mg/L

Szabad aktív klór(a)		1 mg/L
Kötött aktív klór(a)		0,5 mg/L
Trihalogén-metán		50 g/L
Klorit (b)		1 mg/L

(a) Klóros vízfertőtlenítés esetén (klórgáz, Na-hipoklorit, klór-oxid). Egyéb fertőtlenítőszeresek esetén a határértékek kijelölése egyedi elbírálást igényel. Hidrogén-peroxid-alapú vízfertőtlenítő szerek alkalmazása esetén az ammónium határértéke (mind a töltő-, mind a medencevízben): 8 mg/L, szabad és kötött aktív klór nem lehet jelen, és a pH-nak 6,5 és 8,2 között kell lennie. Egyéb esetekben az OTH-tól kell kérni a határérték kijelölését.

(b) Klór-dioxidos vízfertőtlenítés esetén.

(c) A töltővízben mért koncentrációhoz képest.

(d) Hidrogén-peroxid-alapú vízfertőtlenítő szer alkalmazása esetén a kémiai oxigénigény nem mérhető, a határérték ezért nem érvényes.

(e) Alternatív határértékek, egymást helyettesíthetik.

(f) Ózonos vízfertőtlenítés esetén nem érvényes. Egyedi határértékek megállapítása szükséges.

B) Természetes eredetű komponensek, melyek esetében a bőrön át történő felszívódással (valamint a belégzéssel és a víz esetleges kis mennyiségben történő lenyelésével) kapcsolatos egészségügyi kockázat elhanyagolható

<i>Komponens/paraméter a töltő- és pótvízben(a)</i>	<i>Határérték</i>
Ammónium	
Nitrit	10 mg/L
pH	5,5-9,5
Arzén	0,5 mg/L
Bór	20 mg/L
Fluorid	15 mg/L
Szelén	100 g/L
Benzol	50 g/L
Policiklusos aromás szénhidrogének	1 g/L
Benz(a)pirén	0,05 g/L
Kémiai oxigénhiány	
TOC	Nincs jelentős változás
Klorid	
Vezetőképesség	
Szín, szag	Nincs jelentős változás
Szulfát	
Nátrium	
Keménység	

Fenolindex	20 g/L
Olajindex	100 g/L
Vas	0,3 mg/L(b)
Mangán	0,05 mg/L

(a) Védett vízadóból származó víz esetén az itt megadott értékek nem jelentik a külön jogszabályban megadott értékek megváltoztatását.

(b) Kivéve az ún. vasas gyógyvizeket, amelyekre egyedi elbírálás lehetséges.

4. A medencébe folyamatosan bevezetett víz mennyisége a terheléssel arányos lehet, de a megengedett legnagyobb terhelés 30%-ánál kisebb terhelésekor sem lehet kisebb

- vízforgató rendszer esetén a vízfelületből számított legnagyobb terheléshez tartozó érték 50%-ánál,

- töltő-ürítő rendszer esetén a vízfelületből számított maximális terheléshez tartozó érték 30%-ánál.

5. Csak az üzemi vízszintig feltöltött és folyamatos túlfolyással működő medencét szabad használni.

6. Vízforgató rendszer esetén a medencén áramló víznek olyan fertőtlenítőszer-mennyiséget kell tartalmaznia, amely biztosítja, hogy hatására - a medence bármely pontján - a koliformszám 1 perc alatt legalább két nagyságrenddel (99%-kal) csökken.

7. A töltő-ürítő rendszerű medencék esetén csak akkor adagolható fertőtlenítőszer, ha

- a medence hidraulikai kialakítása megfelel az 1. pontban foglaltaknak, és

- gyógymedence esetén a medence töltésére használt elismert ásványvíz, gyógyvíz gyógyászati szempontból értékes, biológiailag aktív alkotórészeit a fertőtlenítés nem károsítja, továbbá

- a fertőtlenítéshez az ÁNTSZ megyei (fővárosi) intézete hozzájárult.

A víz összetételét meg nem változtató, fertőtlenítés célját szolgáló beavatkozás (pl. UV-besugárzás) megengedett.

8. A vízforgató berendezéssel üzemelő medencében évente legalább kétszer kell teljes vízcserét végrehajtani.

9. A vízforgató berendezéssel üzemelő medence soron kívüli leeresztése és tisztítása szükséges, ha

- a medencében lévő víz összetétele a pótvizétől eltér, kivéve, ha a próbaüzemi eredmények alapján a szabványban előírttól eltérő határértékeket állapítottak meg, és ennek megfelelő az összetétel,

- a medence fenekén és/vagy falán szennyezés (iszap, algabevonat) rakódik le, és megfelelő tisztítóberendezés hiánya vagy hibája miatt a tisztítás üzem közben nem oldható meg.

10. Töltő-ürítő medence esetében teljes vízcserre szükséges:

- 50 m³-nél kisebb gyógy- és gyermekmedence esetében, ha a terhelés a névleges terhelés 30%-ánál nagyobb, naponta kétszer, egyébként naponta,

- 300 m³-nél kisebb medence esetén naponta,

- 300-800 m³-es medence esetén legalább 2 naponta,

- 800-1600 m³-es medence esetén legalább 4 naponta,

- 1600 m³-nél nagyobb medence esetében legalább 10 naponta

töltő-ürítő medence soron kívüli leeresztése, takarítása és fertőtlenítése szükséges, ha rendkívüli szennyezés fordul elő.

11. Vízforgató rendszer esetén a rendszerbe naponta a víztérfogat legalább 5%-ának megfelelő friss (pót-) víz vezetendő, de ez nem lehet kevesebb, mint fürdőzőnként 30 liter.

12. A közfürdőmedence vizébe csak az OTH által engedélyezett vegyszer és fertőtlenítőszer adagolható.

13. A vízforgató nélküli gyermekmedence vizének hőmérséklete 30 °C-nál nem lehet magasabb.

IV. A közfürdő terhelése

1. A közfürdő üzemeltetőjének ki kell számítania, írásban rögzítenie, az illetékes vízügyi igazgatósággal és az ÁNTSZ városi (fővárosi kerületi) intézetével jóváhagyatnia a megengedett egyidejű legnagyobb terhelést és a megengedhető napi terhelést.

2. A közfürdő egyidejű legnagyobb terhelése egyenlő a közfürdő területén fürdés céljából egyidejűleg tartózkodó személyek legnagyobb számával. A közfürdő napi terhelése egyenlő a közfürdő területére egy nap alatt - nyitástól zárásig - fürdés céljából belépő személyek számával.

3. Csökkenteni kell a közfürdő megengedhető terhelését minden - ideiglenesen vagy véglegesen - üzemén kívül lévő medence vízfelületéből számított létszámmal, függetlenül a pihenőfelület nagyságától.

4. Az üzemeltető gondoskodik arról, hogy a közfürdő területén tartózkodó személyek száma, valamint a közfürdő napi terhelése mindenkor megállapítható legyen.

5. A megengedett legnagyobb terhelést nem szabad túllépni.

6. Mesterséges közfürdő megengedett egyidejű legnagyobb terhelése úgy határozandó meg, hogy az egyes medencék egyidejű tényleges terhelhetőségét kell megállapítani, összegezni, majd az összeget a fürdő jellegétől függők (módosító állandó) számmal szorozni:

$$N = k (N_1 + N_2 + \dots)$$

ahol $N_1, N_2 \dots$ az egyes medencék egyidejű tényleges terhelhetősége (a 7. pont szerint).

$k = 1$ a gyógyászati szolgáltatásokat nyújtó közfürdőben, gőzfürdőben,

$k = 1,25$ fedett uszodában,

$k = 1,6^*$ olyan uszodában, ahol nyitott medence is van,

$k = 2,5^*$ strandon (a terápiás és gőzmedence vízfelülete csak $k = 1$ szorzóval vehető figyelembe).

A $*$ -gal jelzett értékek csak akkor alkalmazhatók, ha az V. fejezet szerinti, pihenést szolgáló területre előírtak biztosítottak.

7. Az egyes medencék egyidejű tényleges terhelhetősége a vízforgató berendezések teljesítményéből, illetve a medencék vízfelületéből és a vízcsera mértékéből határozható meg:

a) a vízforgató berendezéssel ellátott medence esetén 1 főre óránként legalább 2 m³ visszaforgatott víznek kell jutnia,

b) töltő-ürítő medence esetén 1 főre legalább 1 m³ víznek kell jutnia, vagyis a medence napi terhelése legfeljebb annyi fő lehet, mint ahány m³ a bevezetett friss víz mennyisége.

8. A 7. pont szerinti számításakor a folyamatos vízcsera céljából bevezetett víz mennyisége mellett a frissen feltöltött medence térfogatának 50%-a is figyelembe vehető. Ha a medence vizét nem cserélik naponta, az üzemidőn kívül bevezetett friss víz mennyisége is figyelembe vehető, de legfeljebb a medencetérfogat 50%-a. Az egyidejű tényleges terhelés ebben az esetben is a medence vízfelülete alapján határozható meg a következők szerint:

A medence fajlagos terhelése - a medence rendeltetésétől függően - az alábbi értékeket sem a vízforgató, sem a töltő-ürítő rendszer esetén nem haladhatja meg:

Medence rendeltetése	Fajlagos terhelés: fő/m ²
gyermek- és parancsolómedence	0,5
tanmedence	0,35
meleg vízű ülőmedence	0,4
strand- és úszómedence	0,2

V. Pihenést szolgáló terület

1. A közfürdő pihenést szolgáló beépítetlen területét - gőzfürdő és szauna esetén a pihenőhely - egyidejű legnagyobb terhelésre az alábbiak szerint kell biztosítani egy főre számítva:

- strandfürdőben legalább 8 m²,
- nyitott uszodában legalább 4 m²,
- gőzfürdőben és szaunában legalább 1,5 m²,
- fedett uszodában legalább 1 m².

Gyógyászati szolgáltatást nyújtó közfürdőben a szolgáltatás jellegétől függően a gőzfürdőre vagy a nyitott uszodára vonatkozó előírást kell alkalmazni. Vegyes használatú közfürdőben az egyes funkciókra külön-külön kiszámított értékek összegének feleljen meg a pihenést szolgáló terület.

2. A napozásra szolgáló tetőterasz területe az 1. pontban meghatározott beépítetlen területbe beleszámít."

2. számú melléklet a rendelethez

A rendelet szövegtervezetében hivatkozott szabvány

A rendeletben hivatkozott szabvány, amelynek teljesítését úgy kell tekinteni, hogy a rendeletben meghatározott azon követelmények is teljesülnek, amelyekre a szabvány vonatkozik

MSZ-10-533-1:1990

Fürdőmedencék. Építés és átvétel műszaki követelményei

A Magyar Szabványügyi Testület (MSZT) az Európai Unió által támogatott és az Európai Szociális Alap által társfinanszírozott Államreform Operatív Program „Műszaki tartalmú jogszabályok egyszerűsítése, szabványok megismertetése” ÁROP-1.1.3-2008-0002 azonosító számú kiemelt projekt keretében elemezte a 37/1996. (X. 18.) NM rendeletet.

E kiadvány tartalmazza az elemzés alapján elkészült módosított jogszabálytervezetet és a jogszabályhoz szükséges szabványok jegyzékét.

Nemzeti Fejlesztési Ügynökség
ÚMFT infovonal: 06 40 638 638
nfu@meh.hu • www.nfu.hu

MŰSZAKI TARTALMÚ JOGSZABÁLYOK EGYSZERŰSÍTÉSE, SZABVÁNYOK MEGISMERTETÉSE

ÁROP-1.1.3-2008-0002 azonosító számú projekt

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával valósul meg.

Projektismertető

A projekt az Államreform Operatív Program (ÁROP) keretében valósult meg. Szorosan kapcsolódik a jogalkotás minőségének javítására, a deregulációra, az innovációbarát jogi környezet kialakítására, a jogalkalmazás könnyítésére és a vállalkozások hatékonyságának növelésére irányuló kormányzati tevékenységekhez.

A projekt célja: a műszaki tartalmú jogszabályok egyszerűsítése „üzletre hangolva”, azaz a gazdaság szereplői számára olyan világos és átlátható szabályozás kialakítása, amellyel a költségek csökkennek, az önszabályozás szerepe kiszélesedik, és egyszerűbbé válik a jogkövető magatartás megvalósítása.

Háttér és a beavatkozás indokoltsága: a műszaki tartalmú jogszabályok egy része hivatkozással vagy szabványszövegek beemelésével kötelezővé tesz szabványokat. Ez a kereskedelem műszaki akadályát képezi, akadályozza az áruk szabad mozgását, gátolja a műszaki fejlődést, megbontja az EU műszaki szabályozási mechanizmusával való összhangot.

Megoldásra váró problémák: a műszaki tartalmú jogszabályok egyszerűsítése, a vállalkozások önszabályozását lehetővé tevő szabványok érvényesülésének növelése és az EU műszaki szabályozási mechanizmusával összhangban a rugalmasabb műszaki szabályozás megteremtése.

A projekt fő elemei: a jogszabályok azonosítása és elemzése, az átfedések és ellentmondások felmérése, a javasolt jogszabálytervezetek kidolgozása és előzetes szakmai egyeztetése, a jogszabályok követését támogató szabványok kidolgozása, tájékoztató kampányok szervezése és kiadványok készítése.

Várható eredmények: csökkennek a műszaki szabályozással kapcsolatos állami feladatok, az adminisztráció és a költségek. Nő a szereplők mozgástere, kevésbé költséges és időigényes lesz a jogkövetés, ezáltal javul a jogkövető magatartás, nő a gazdaság versenyképessége, csökkenek a kereskedelem műszaki akadályai. A projekt jellegéből adódóan, közvetlenül vagy közvetve a társadalom minden csoportjára kihat.

Irányító hatóság: Nemzeti Fejlesztési Ügynökség (NFÜ)

Közreműködő szervezet: VÁTI Kht.

Kedvezményezett: Magyar Szabványügyi Testület (MSZT)